Ve stopách Martina Fuksy. Viktora Havlíčka a Elsu Semeckou žene dopředu i dokonalá chemie

26.6.2026 - Ema Hubáčková | Česká olympijská

Pocházejí z týmu, kde vyrostl rychlostní kanoista Martin Fuksa. A nyní na ODM sbírají velké úspěchy. Elsa Semecká a Viktor Havlíček získali v poslední závodní den v deblkánoi stříbro a společně s dalšími osmi členy zlato v dračích lodích.

Jak jste si dnešní závody užili?
Viktor: Náramně. Na stříbrnou medaili jsme měli velké ambice a adekvátně jsme toho dosáhli. Elsa měla problémy s nohou, ale zvládla to skvěle. A dračí loď? To bylo něco úžasného. V podstatě jsme na ni netrénovali a dopadlo to parádně.
Elsa: Souhlasím s Viktorem. I přes problémy s nohou se všechno povedlo, jak mělo. Sice jsme museli jet rozjížďku pomalu a jet i opravku. Ale bylo to skvělé.

Co pro vás znamenají tyto dvě získané medaile?
Viktor: Rozhodně patří mezi mé nejlepší výkony. Získat je na Olympiádě dětí a mládeže je něco úžasného a myslím si, že je to i profesionální.
Elsa: Já mám velkou radost, jak se nám podařil ten debl. Opravdu jsme na to dřeli, měli jsme tréninky dvakrát týdně, aby to stálo za to. A výsledek z dračích lodí je neuvěřitelný, protože jsme na ně netrénovali.

Jak se vám spolupracuje na lodi?
Viktor: Když jsme byli mladší, tak jsme spolu jezdili. S Elsou se mi jezdil dobře každý trénink a v těchto závodech se to potvrdilo. Snad nikdy se nám nestalo, že by se nám jelo špatně.
Elsa: Jak říkal Viktor, jezdili jsme spolu jako malé děti. Mezitím jsme měli velkou pauzu. Pak nás dali zase dohromady a jezdilo se nám pořád skvěle jako tehdy. Takže snad se uvidíme i příští sezónu.

Oba pocházíte z klubu, ve kterém vyrostl olympionik Martin Fuksa. Jak vás to motivuje?
Viktor: Stanovuje nám to cíle a standardy. Trénuje nás jak jeho táta Petr Fuksa, tak i děda Josef Fuksa. Chtějí, aby jejich svěřenci dokázali, co oni. Velice si toho vážím a doufám, že jim to budu moct splnit.
Elsa: Od Martina odkoukávám techniku. Když ho potkám na vodě, sleduju, jak jezdí. Inspiruje mě a jednou bych chtěla být tak dobrá, jako je on.

Kdo vás přivedl k tomuto sportu?
Viktor: Dřív jsem hrál tenis a mojí mámě jeden její zákazník v kadeřnictví doporučil kanoistiku. Začátky byly hodně těžké. Nějakým zázrakem jsem se dostal tam, kde jsem teď. Tímto bych chtěl i poděkovat svému kamarádovi Zbyňkovi Ptákovi, protože bez něj bych tady nebyl.
Elsa: Můj táta vždycky jezdil na kánoi a rodina mě k tomu vedla. Dřív jsem jezdila na kajaku, ale to mi tolik nešlo. Zkusila jsem potom kánoi a v ní jsem měla lepší techniku, takže jsem přešla na ni a moc mě baví.

"ODM mi přinesla nové kamarády a získala jsem přehled, jak to funguje na takto velkých závodech."

Co vás Olympiáda dětí a mládeže naučila a jak na ni budete vzpomínat?
Viktor: Před ODM jsem dlouho končil na třetích příčkách. Tady mě to naučilo, že mám na to dostat

se výš. Nejvíc si z toho odnáším, že musím pokračovat v tom, co dělám, a dostane mě to daleko.
Elsa: Jsem vděčná, že jsem se toho mohla zúčastnit. ODM mi přinesla nové kamarády a získala jsem přehled, jak to funguje na takto velkých závodech.

Autor: Ema Hubáčková

https://www.olympijskytym.cz/article/ve-stopach-martina-fuksy-viktora-havlicka-a-elsu-semeckou-zene-dopredu-i-dokonala-chemie